

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ěi khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ěe!

F.

Sserbske njedželske lopjeno.

Wudawa so kóždy sobotu w Šmolerjez knihicziščezěni w Budyschinje a je tam ja šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostać.

24. njedžela po šwjatej Trojizy.

Sap. skutki 28, 16—31.

Dženka šlyšimny kónz japoschtolskich skutkow. Wot Božeho špěcza šu naš pschemodžale. Dženka nam kónz powjeda: Pawoł cžehnje jaty do Roma; šrudne to wobšamtnjenje. Ale w Božim kraleštwje nješbu wošoby, ale wěz najwážnišće. Čłowjetojo šo minu, ale knjesowe šłowo woštanje wěcžnje. Póšłow ewangelija móža šwjasać, ewangelijon šam je šwobodny. „Bjes šakasanja“ je pošledne šłowo japoschtolskich skutkow. To klinezi kaž šlubjenje. A wono je šo dopjelniło. My wješelimy šo wěrnosće:

Ewangelijon je šwobodny!

1. Dokelž čyžychu židži jemu wobaracž, pschinješe jón Pawoł do Roma;

2. dokelž čyžyšće bamž jón šwjasać, wušwobodži jón Luther wot Roma.

1. Ščto čyže Pawoł w Romje a cžehodla je wón jaty? Wón to šam wupraji w šcht. 17—20 Židow dla. Židži w Jerusalemye čyžychu wulkeho japoschtola wotštronicz, kaž běchu Jesuša šameho pschescžehali. Šzwoje dla by Pawoł hotowy był wumrjecž, ale ewangelija dla, šo by wón šwobodny woštal, je šo na kžězora powołał. Šo by jeho wušud dostał, bu do Roma póšłany. Ale tež tudy, kaž wšchudžom na šwojich mišionskich pučowanjach, wobroczi šo najprjedy na Židow a jim šwoju wěz pschednješe. Na postajenym dnju jim ewangelijon pschicpowjeda. Šcht. 23. Wuspěch bě tón: nětoši wěryachu, nětoši pak

njewěryachu. Šcht. 24. Jako pak jich Pawoł na štaru štwjerdzenosć Šraela dopomni, woni wotendžechu. Šcht. 25—27. A Pawoł wobroczi šo k pohanam. Šrudny je to wobraš židowskeho luda. Něhdy štoržachu profetojo (šcht. 27), potom žarowasche Jesuž: „Jerusalem, Jerusalem“ (Luf. 13, 34); nětko je tež Pawoł ke kónzej se šwojimi pošpytami, tón lud dobyčž. Ššłowo wo šchizju je jim pohórščenje; woni hidža Šbóžnika šwěta a pytaju jeho ewangelijon podcžiščezecž a šwjasać. Dokelž pak dyrbi šwobodny byčž, pschinješe jón Pawoł do Roma. Pohanišće město bu město jeho škutlowanja. Pohaniška wyschnosć da jemu tu šwobodnosć předomacž, kiž jemu jeho lud šapowjedži. A wón se žohnowanjom škutkuje we wulkim hłownym měšće. Šcht. 30. 31.

2. W Romje ewangelijon domišnu namala. Ššchi wšchěch pschescžehanjach wošta dobyčžer. Šhěžoršće hrody rošpadžechu, ale žyrkwoje, š šchizjom pošchene, nastachu. Duž poštaže w lěhwoje šamym njepšchecžel. Romški biškop ščžini šo bamž. Wón bu šam knješ nad žyrkwju a čyžyšće tež w šwětnych kraleštwach š knjesom byčž. Dokelž pak tajke žadanje š ewangelijom psches jene njeběšće, bu ewangelijon šwjasaný a šputany. Něhdy běšće Pawoł šwjasaný, ale ewangelijon šwobodny; nětko běšće bamž šwobodny knješer, ale ewangelijon šwjasaný. Biblija šo šakasa: Šo tyžazach buchu biblije na bamžowu pschikasnju w Romje špalene. Ššchistup k Šchryštuškej šo šakaczi: na to město štupi šluženje šwjatym a relikwijam. Ššwobodna hnada šo wotšankny: wotpušć na jeje město štupi. Šakže

Niž mje je pòpłal. — To šym rěczal
 A wam ja šam pola waš pschebhwajo;

22. Pať Trošchtar tamny, šwjaty Duch, kotrehož
 Wótž w mjenje mojim pòsčzele wěrjazym,
 Waš wuczicž šamy wschitko budže
 A wscho wam špomni, šchtož šym wam prajił.

23. Měr samostajam wam ja, šwój dawam měr
 Wam mojim lubym; njedawam jako šwět.
 Šso nještróžej a nještrachuj šo
 Wutroba wašcha — došč wobčežena!

24. Šo wam šym prajił, šklyšeli tola šče:
 Ša wotšal čahnu a šašo pschińdu t wam!
 Šdy blyščeže wy mje lubowali,
 Blyščeže šo woprawdže wješeli, —

25. Šo čahnu t Wótžej šwojemu; pschetož mój
 Še wjetšchi Wótčez dylłi ja, — jeho Šsyn.
 A nětk wam prajił to šym, prijedy
 Dylłi šo štanje wscho, kaž wam prajach,

26. Šo, hdyž šo štanje, wěrili blyščeže wy;
 Niž dale wjele nješmēju rěczecž t wam
 Ša wjazy; pschetož fěrschta šwěta
 Dže a mje winowacz ničžo nima.

27. Šo šwět pať pòsnał by, šo ja lubuju
 Woprawdže Wótža a jeho dopjelnjam
 Ša poručnošč, — duž — poštanymšchi
 Wotšal nětk dzymy! — Čžaš postupuje.
 (Pšchichodnje dale.)

Wuřud nad pokutnym hrěšnikom.

Wěrna podawisna staršeho čaša.

Pšched nimale poľdra šta lětami běšče w derje šnathym a bohatym měščze, pšchi narańšchim morju ležazym, pschekupž žiwym, po mēnjenju jeho šobuměščezanow jara bohaty muž. W jeho pišarńi šedžesche na pjatnacze mlodnych ludži, kotřiž ša njeho pišachu a licžachu. Šeho łóžje na wschěch morjach pluwachu a jemu tworj t zuřych krajow pschimožowachu. W najrjenškej štronje měšta mějesche wón wošebny dom a pšchi nim wulku rjanu šahrodu. Še woczomaj šwěta mějesche wón wscho, ša čimž šebi wutroba žada. Šdyž šo we šwojim krašnym wosu wjesesche, kotryž hordaj šnoschowazaj šonjej čehnjeshchaj, ludžo t džiwanjom abo tež še šawicžu ša nim šhladowachu. A někotryžkuli, tule pnych widžimšchi a mužome bohatštwow we šwojich myšlach woblicžimšchi, pšchi šebi šdychny: „Ach, hdy bych šo tola tež tak derje mēł, kaž tónle bohaty, šbožowny pschekupž!“

A tola bē pšchekupž jara šhudy wbohi čłowjeť. Wón nje-
 mějesche žaneje wěry a bohabojoščze we šwojej wutrobje, ale runasche
 šo bohacžkej we šwjatym ščenju, kotryž mějesche šo wschědnje
 derje w krašnym wješelu, t kotrymž pať šo wbohi Lazaruř we wěč-
 noščzi mēnił njebny. Běšče pať hišččeže něščto, šchtož bohatemu
 pschekupžej wjele staroščzow čžinjeshche. Šeho wulke pschekupštwow
 bē hacž dotal derje šchło. Ludžo jeho čžesčachu a wón šo jich
 dowěrjenja wješelesche. Mnoshy bēchu jemu šwoje pjenjeshy psche-
 podali, šo by t nimi wifowal, a wón bē hacž dotal pschezo po-
 rjadnje dań płačič. Pošledni čžaš bēšče wón, dofelž bē štajne
 šbože jeho ššhrobliko, wulku šup ščžinił. Wón bē ša wjele štow
 tyšaz toleť drohich tworow w Šipřku nakupič a je po šwojich łóžach
 psches morjo do dalolich krajow pòpłal. Šele tworj dyrbjesche

pšchi pschichodnej jutrownej mašy w Šipřku šaplacžicž. Šo to
 wšchaf žaneje nuřy njebē, hdy bychu šo łóžje šbožownje domoj
 wrócžile. Ši hižom dwē njedželi dolho šóžžicžki džen woczako-
 wasche, tola nochžychu pschińcz. Šaťo pať šo jedyn džen ša druhim
 miny, a žana łóž šo w pschistawje njepokafa, wulke a čžezke
 staroščze jeho wutrobu napjelnichu. Njebē móžno, šo je šnadž
 wichor, kotryž je hižom njelicžomne łóžje roslamał a jich bohatštwow
 w mórškej hłubinje pohrjebał, tež jeho łóžje šanicžič? Njebē šnadž
 woheń, kotryž je hižom na wjele łóžow a jich mužštwow šahubjenje
 pschinjeshč, tež jeho nadžiju ššahyl? Abó bēchu šnadž šo jeho muž-
 štwow pschecžimow šapitanej šbēhnpli, jeho ššonžowali a łóž a drohe
 tworj pschedawšchi, do dalolich njeshnateho kraja čžeknyli? Wšchē
 tele tyšazy prašchenjom jemu kaž šamjeń na wutrobje ležachu, jako
 jedyn džen ša druhim šańdže a žana t jeho łóžow njepšchipluwa.
 Džen a bóle jeho staroščze roščzechu. Drohe jēdže, na jeho bohatym
 blidže štejaze, jemu wjazy ššodžicž nochžychu. Dobre wino, psched
 nim na blidže w šchleńzy šo blyškotaze, njemóžesche jeho wutrobu
 trošchtowacz a šawješelicž. Žaneho španja do jeho woczow nje-
 pschińdže, bjes mēra šo wbohi pschekupž we šwojim wošebnym
 mjehkim ložu walesche. Pšchetož jeli šo łóžje w poštanym čžahu
 njepšchińdžechu, bē jeho bohatštwow t jenym dobom šanicžene. Wšchē
 te šwójby, kotrež bēchu jemu pjenjeshy dowērile, bēchu wo šwoje ša-
 moženje šjebane. Šemu šamemu pať ničžo druge wysche njewošta,
 hacž do dolžnišeho jastwa hič abo prošchěrški šij do ruki wšacz.

Wbohi bohacžk wschědnje wjele krócž t pschistawej won šhwa-
 tasche. Někotra łóž drje tam pschijēdže, tola žana jemu nje-
 škluschesche. A hdyž šo šapitanow, kotřiž nad tymile łóžemi roš-
 šafowachu, prašchesche, došta wot nich njewēšte wotmolwenja. Žadyn
 t nich njebē žanu t jeho łóžow wohladał, žadyn ani jenu na
 morju šetkał. Ničto njebē wo jeho łóžach w zuřbje něščto šly-
 šchal abo šhonil. Pšchezo šašo dyrbjesche šo pschekupž t čžezkej
 myšlu do šwojeho wošebneho wulkeho doma wrócžicž.

Šunu we šwojej tyšchnoščzi do Marijnejje žyřkwoje pschińdže.
 Běšče, kaž by Wóh luby Šnjes hišččeže ras jemu do wutrobje
 rěczecž čžył. Nad nim šo krašny Wóži dom we šwjatej majestoščzi
 a čžichim mērje wupinasche. Šam woltať štejesche, hdyž šo psches
 Wóžu milošč hřešchnemu čžłowjetej hřeči wodawaju. Šam jeho
 woczki ššlětku wuhladaschtej, t kotrejež šo šłowa trošchta a hnadny
 předuja. Šam wišasche šwječžo ššchžžowaneho Šbóžniķa, kotryž
 je wschěm čžłowjekam wumoženje, trošcht a mēr pschinjeshč. Wudži-
 sche-li hišččeže ššchricžka bohabojoščze a wěry we wutrobje woboheho
 muža byla, wón by šo ššaknyšchi ruzy t modlitwje ššyřnył. Šle
 njeshbožowny čžłowjeť ša to žanych myšlow njemējeshche. Šeho woczki
 bjes mēra w rjanym krašnym Wóžim domje ššudžeschej, njewjedžo,
 ša čžim pytatej.

Pschekupžej wulki Wóži ššachčž, pódla woltařa štejazy, psched
 woczki ššupi. W tymle ššachčžu šo dary luboščze ššowachu a po
 ššóždej Wóžej ššlužbje šo wone do njeho ššypachu. Šakle ššonž lēta
 jón wotewriču a pjenjeshy, w nim nahromadžene, won wšachu, kotrež
 šo potom wošadžinym ššudym wudželichu. Šamnišchi mēšččzenjo
 šu wot ššarych čžafow šem ššwalbu darniwosčze a dobročželštwow
 mēli. Žadyn, kotremuž šo někať hodžesche, t Wóžeho domu njestupi,
 šo njebny ša wošadžinych ššudnych a bēdnych ššwłnitwje hódny dar
 luboščze woprowal. Šak hinať byčž njemóžesche, šo ššonž lēta ššóždy
 krócž wulku, nahladnu ššummu w Wóžim ššachčžu namakachu. Šo
 ššóžde džēcžo w mēščze wjedžesche, to bēšče tež ššudemu njeshbožow-
 nemu pschekupžej ššate.

Čžeho dla šo pschekupžowej woczki še ššapatej žadliwosčžu na
 želesny ššachčž wudžeratej? Čžeho dla jeho wutroba tak njemērnje
 ššapa? Šadława myšl je psches jeho duřchu ššchla, kaž šunu psches
 Šudachowu duřchu, jako čžyřsche ššwojeho Šbóžniķa ša ššžecžiči
 šššebornikow pscheradžicž. Pschekupž je pošlednje njedžele a dny

ſwojim pſcheczelaſem jemu hoſćzinu ſa drugej wuhotował, ſo by ſtajnu ſtaroſć na khwilu podtkócił a tał dołho hać móžno pſched ludźimi ſatajił, ſo je po jeha bohaſtwje. Tego móſćen je ſo pſches to zyle wupróſdnika. Wona je próſdna, hać na dno próſdna. Gdy by dženka abo jutſje ſto toleć dyrbjał ſaplaćzić, jemu to njeby móžno było. Wón je ſo je ſadwélowanjom praſchał, tał by mohł nuſy kónz ćzinicz a hroźaze njeſbože wotwobročicz. Pſchi tyhle myſlach je jeha wóćžo Boži kaſchecz wuhladał, kotryž je wéſće derje ſ pjenjeſami napjelnjeny. Ely duch do jeha duſche ſchepa: Gdy by pjenjeſy mól, kotrež tam nutſka leža, by tebi na dołhi czaſ wupomhane było a žane ſtaroſće tebe dléje ćwilowale njebychu. Pſchekupž ſo ſ woprédka ſtróži pſchi myſli, kotraž ſo do jeha wutrobny dobywaſche. Wón tſchepotaſche pſched njeſkutkom, ſ kotrymž dyrbjeſche ſo womaſacz. Tola wón ſo njemodleſche: Njemjedž naſ do ſpytoranja! Ely duch jeha wobluſta je ſwojim liſcheczaty, leſnym hłóſom. Wón jemu rjeſny: Pjenjeſy drje khudym ſluſcheja, tola njeſy ty tež khudy, njeſy ty jedyn ſ najkhudſchich w méſće? Tam leža morwe a bjeſ wužitka w želeſnym kaſchecz a žanemu ćlowjeſej ničzo njepomhaju. Tebi pał bychu ſe wiſcheho hubjenſtwa a nuſy wupomhale. A ty dže je njetrjebaſch kradnyć, ale jenož ſebi je poźćicz. Elyto wé, hać ſo jutſje abo ſa jutſichim twoje kóžde ſ bohaſtwom napjelnjene njemróća! Potom ſy ſaſo bohaty muž. Pjenjeſy móžeſch ſaſo ſ wulkej danju do kaſcheca položiť. Nichtó njemé, nichtó njeſhoni, ſchto ſy ćzinił. Khudym hiſchće wulku dobrotu wopokaſaſch, dofelž hromadu pjenjeſ na tajke waſchne powjeſchiſch. Njebudž hłupy! Pomhaj ſebi ſam, a tebi budže pomhane!

(Pſchichodnje dale.)

Wſchelake ſ bliſka a ſ daloka.

ſ Eźelneho. Naſcha létuſcha fermuſcha, 27. oktobra wotméta, béſche ſa naſchu gmejnu radoſtny ſwjedžen; pſchetož tehdy bé runje 100 lét, ſo bu naſch Boži dom, kiž je ſotrowſta zyrkej Wochožanſkeje woſady, po jeha wobnowjenju pſches tehdyſcheho zyrkwineho patrona hrabju Bücklera ſwjedženſzy poſwjeczeny a ſaſo do wužiwania wſaty. Gdy bu wón natwarjeny, njeje ſnate. So pał je ſo to hižom pſched létſtotkami ſtało, pſnawamy ſ teho, ſo bu ſo w nim hiſchće ſ kaſcholskeho czaſa wſchelake ſwjeczata wuhowale. Wo ſtolétnym wopomnjeńſkim dnju ponowjenja naſcheho Božeho dcmu ſhoniwſchi, roſpudži ſo tež jeha něćziſchi patron, hrabja Arnim-Mužakowſki ſa wurjadne ſwjeczenie tuteho dnja a dari nam ſ dobom luboſćiwje rjane drohotne ſlěborne, ſnutſka poſłocžane ſudobje ſa Bože wotkaſanje. Tež fabrikant Glöckner porjeńſchi zyrkej ſ drohotnym woltaſnym pſchitrywadłom, a woſadni béchu radlubje telko naſkladowali, ſo móžeſche ſo dupa a nowe ćerwjene woltaſne wóžecze wobſtaracz, woltaſniſchczo ponowicz, béhać kupicz a puć ſ zyrkwi, na hórzy woſrjedž pohrjebniſchca ſtejažej, wumurjowacz a zementowacz. Boži dom a puć do njeho béſchaj ſ pletwami a kraſnej ſeleninu rjenje a bohaće wudebjenaj a nad zyrkwiny durjemi wiſaſche woſebje wulki wenz ſ licžbu 100. — Wo pſchitwadže ſwontownych hoſći naſtaji ſo wot noweje ſchule ſ zyrkwi ſwjedženſki czaſ pod ſpěwanjom džećzi, jón wotewrjažych. Sim ſlědowachu w pſchnej kerbſkej draſće žony a holeczi, potom pſchindžechu zyrkwiny a gmejnyſzy ſaſtupjerjo, a tutym ſaſo pſchifaſknychu ſo patron zyrkwe, k. hrabja Arnim-Mužakowſki, a wyſche méſtneho duchowneho, ſnjeſa Ryczerja-Wochožanſkeho, k. ſuperintendentaj Groboeſ ſ Béleje Wody a Ruring ſ Wojerez, a k. ſarať Ryczer sen. ſ Delnjeho Wujeſda, poſlěńſchej dwaj jaťo něhduſchaj méſtnaj duchownaj. Kónz nahladneho czaſa tworjachu ſbytni woſadny a wulka licžba ſwjedženſkich wobdželerjow ſe ſuſodnych wſow. Wédma móžeſche ſo tał

wjele kemſcherjow w malej zyrkwicžy méſtnicz. Patron, duchowni, zyrkwiny a gmejnyſzy ſaſtupjerjo ſo we woltaſniſchczu ſeſyadachu. Eswjedženſka Boža ſlužba ſapocža ſo ſ wuſpěwanjom khwalbneho khěrluſcha, na czož k. duchowny Ryczer-Wochožanſki ſawodnu liturgiju wotdžerža. Rnjeſ ſup. Groboeſ wupraji na to w mjenje najwyſchſcheje zyrkwinyſkeje wyſchnoſće a wiſchch woſadow drugeje Róſſorſkeje diózeſy Eźelnjanſkej gmejny najwutrobniſche ſbožopſchecža a ju czoſle napominaſche, ſo by ſo ſwěrnje k ſwojej zyrkwi džeržała, pſchi tym ſ wubjernymi ſłowami na te wulke poćaſi pokaſujo, w kotrychž zyrkej k nam ſteji ſa czaſ naſcheho zyleho žiwjenja, pſchi kſchćenizy a konfirmaziji, pſchi wérowanju a pohrjebje. Na to wotewri ſo ſ wuſpěwanjom kerbſkeho khěrluſcha, kotryž džeſaczó wučerjo ſ wotolnoſće ſ huſlemi pſchemodžachu, kerbſki džel Božeje ſlužby, pſchi ćzimž k. ſarať Ryczer sen. ſ Delnjeho Wujeſda předowaſche, na podložku Luk. 11, 28 roſeſtajejo, tał Bože ſłowo ſe žohnowanjom klyſchimy. Taťo béchu wučerjo po předowanju kerbſki quartett „Dha wſmi něť mojej ruzy“ wuſpěwali, méjeſche k. ſup. Ruring-Wojerowſki ſ woltaſnja wutrobu jimazu rěć, w kotrež na ſwjatu kſchćenizy a Bože wotkaſanje pokaſowaſche. Wo nje k. duchowny Ryczer jun. Božu ſlužbu ſe kerbſkej liturgiju wobſamkny. Wſchitko béſche ſo ſ Boha derje poradžilo, a tež němžy hoſćo hać do kónza wudžeržachu. — K zyrkwinyſkemu ſwjedženju pſchifaſkny ſo w hoſćenju ſwjedženſka hoſćina, kotruž béſche k. hrabja Arnim wuhotowacz dał a pſchi kotrež najpriedy k. duchowny Ryczer-Wochožanſki zyrkwinyſkemu patronaj, k. hrabi Arnimej, jaťo ſakladnikaj rjaneho ſwjedženja w mjenje Eźelnjanſkeje gmejny najwutrobniſchi džať wupraji, kotryž bu ſ tſikróćnej ſlawu wobtruczeny. Rnjeſ hrabja Arnim džaťowaſche ſo na to k. duchownym ſa jich ſobuſkutkowanje pſchi ſwjedženju. Rnjeſ ſup. Groboeſ da ſwojej rěćzi wuklincžecz w tſikróćnej ſlawje na Eźelnjanſku gmejnu a jejneho duchowneho, k. ſararja Ryczerja-Wochožanſkeho. W žortnej rěćzi roſeſtajeſche hiſchće k. ſup. Ruring, ſ kaſkimi czežkotami je ſo wón pſchi nadewſaczu ſwojeho duchownſtwa we Wochoſach bjeſ ſnacža kerbſkeje rěće w tutej kerbſkej woſadže bédžicz mól, kotrež pał je ſ energiſkej wolu ſbožownje pſcheminycz mohł. Se ſtrony prjedawſcheju méſtneju duchowneju, k. Eźicholda a Henczi, kaž tež wot prjedawſcheho wučerja Kulichu pſchindžechu ſbožopſchejne telegramny, a jena deputazija, ſ tſjoch Eſerbowłow wobſtejaž, pſchepoda pſchi hoſćinje k. hrabi Arnimej někotre talerje Eźelnjanſkich pólnych a ſahrodnych plodow, pſchi ćzimž jena ſ nich poſtrowjažy ſpěw w kerbſkej rěćzi pſchednjeſe, ſchtož bu ſ wjeſelnym džaťom pſchijate. A tať dha tónle naſch ſtolétny fermuſchny ſwjedžen, kiž je ſo tał wubjernje radžil a ſa kotryž bé nam tež kraſne ſłónczne wjedro wobradžene, wéſće pola wiſchitkich, kotſiž móžachu jón ſobu ſwjeczicz, w trajazy dopomnjeczu woſtanie.

F.

— Pſchichodnu pónđzeli budže ſo pſchi ſkladnoſćzi fermuſche 50létne wobnowjenje Minakaliſkeho Božeho doma ſwjeczicz.

— Bibliſki pućnik na léto 1908 budže w bližichim czaſu doćziſchžany. Eſobuſtawy knihowneho towaſtwa jón darmo doſtanu. Druſy plaćža 15 np. Bibliſki pućnik klyſcha do kóždeho kerbſkeho doma.

— W Ruſtej ſu ſo nowowólby do dumy, kotraž béſche ſo dla pſchecziwjenja pſcheczivo wyſchnoſćzi ſaſo roſpuſchćicz dyrbjała, méle. Tón kóćž ſu wone lépe wupadle, tať ſo budže wjeſchina w pſchesjenoſćzi ſ wyſchnoſćzu dželacz.

Daliſche dobrowólne dary ſa wbohe armeniſke kſyroty a miſionſtwa w ruſſichim kraju:

ſ Woſaczanſkeje woſady pſches ſnjeſa ſararja Wićaſa:
 R. R. 10 hr. — np
 R. R. 6 " — "

Gromadže 16 hr. — np.

Gólcž, redaktor.